

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an 150 Lei
jumătate 75 Lei
trăinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Dumineca presei

Gândul de-a se ținea și la noi o duminică a presei, în care să se lucreze mai mult și mai stăruitor pentru ridicarea și dezvoltarea presei creștine catolice, este cât se poate de creștinesc și binevenit. Trebuie să ne pătrundem și noi, cel puțin acum, în mult de puterea acestei arme, care cu cuvântul tipărit și să lucrăm pentru răspândirea ei.

Biserica noastră a și îmbrățișat cu căldură această cauză și a hotărât ca duminică a presei Dumineca III-a din anul acesta. Și nici că se putea o zi mai potrivită pentru aceasta, decât ziua, în care Dumnezeu Domnului este pusă pentru închinare în toate bisericile, înaintea credincioșilor. Ea ne amintește de acel minunat simbol al expoziției presei catolice: o cruce de două sime, și ne arată pentru răspândirea cărui fel de presă trebuie să ne străduim.

Presa creștină catolică, pusă în slujba adevărului, trebuie azi sprijinită mai mult ca niciodată. Ea este cea mai puternică armă în luptă a bisericii împotriva valului de necredință revărsată asupra ei. Este lumina și a adevărului împotriva întunecării și a înșelăciunii.

Străduțutul de respectul și dragostea față de alții, având la bază ideile religioase, ea este o garanție pentru propășirea bisericii și a vieții religioase, este cel mai potrivit mijloc de răspândire a învățăturilor bune.

Cărțile și gazetele bune cercetează pe mare credincios acasă și-i duc, sub formă de lectură a literii tipărite, cuvântul evangheliei și învățăturii creștine și-i arată drumurile pe cari trebuie să meargă.

Și, fără de o presă creștină, puternică și organizată, fără de cărți și gazete bune și mai mult răspândite în popor, lupta noastră a noastră pentru bine și adevăr va fi pierdută.

Dușmanii credinței și ai bisericii, pocănit necredincioșii și bolșevicii, au înțeles o parte și și-au făcut din cărți și gazete cea mai puternică armă în lupta lor de nimicire a bisericii și a credinței din su-

și. Ei nu cruță nici bani, nici timp și se osteneală pentru a și răspândi cât mai mult cărțile și gazetele lor purtătoare de rău sufletească.

Au înființat adevărate societăți de colportaj sau răspândire a cărților și gaze-

telor și sunt cei mai bine organizați în această privință.

Ceeace au zidit preoșii și biserica de zeci de ani din ușa altarelor, în puțin timp ei dăruie prin cărțile și gazetele ce le împart. Și împotriva lor numai cu acest fel de arme putem lupta și noi. Numai răspândind și împărțind cât mai multe cărți și gazete de-ale noastre, bune și bine scrise, vom putea face față atacurilor lor.

De aceea azi, când s'au răspândit atât de multe cărți și gazete rele în popor, când teascurile tiparurilor otrăvite au stins din multe suflete lumina credinței, e de dorit ca să ne pătrundem cât mai mult de însemnătatea presei creștine și să începem lupta pentru înlăturarea răului și răspândirea presei bune.

Fiind atât de însemnată pentru viața bisericii și a neamului, trebuie ca fiecare creștin catolic să și dea sprijinul său presei creștine. Să ajute prin banul, munca și rugăciunile lui la răspândirea cărților și gazetelor creștine. Să sprijinească prin rugăciunile lui străduințele aceluia cari se macină în slujirea unui atât de frumos ideal.

Bunul altuia

Sunt popoare neîncreștinate, în țări de parte la miez-noapte, în țările de gheață, care nu s'ar atinge de bunul altuia pentru nimic în lume. Chiar despre vechii Tarci agricultorii se spune, că și lăsa seara plugul în brazdă, cu toate sculele de plugărit, fără frica să le fure cineva peste noapte. Sunt azi o mulțime de neamuri creștine, care nu numai că nu iau lucrul străin, nu fură, dar chiar dacă află un lucru străin, îl duc numai decât la poliție sau primărie, să se vestească pentru a se afla păgubașul.

Noi suntem încă departe de așa omenie și creștinătate. Cel mai mulți români când află un lucru străin, îl vâd repede în buzunar și... mulțimesc lui Dumnezeu de noroc. Chiar când văd că lucrul acela putea fi de mare trebuință pentru cel ce l-a pierdut. — Se va spune: nu-i vină chiar așa de mare. Drept că nu-i omenie!

Dar și vina e mare:

Pentru că un astfel de om când ajunge ca prin socoteli mincinoase să poată fura, va fura de bună seamă. Și va spune, dacă e ministru de finanțe, că țara e în câștig de o sută de milioane, de-o pildă, când ea va fi în pagubă de atâta. Sau, dacă e contabil ori ca-

șier la o bancă, va face socoteli să nu se vadă paguba, și va băga meru în buzunar.

Și iată cum vin nenorocirile peste o țară din împrejurarea că sunt oamenii cari iau bucurios, din drum bunul altuia, numai să nu se vadă, să nu-l vadă nime.

Dar și mai cu sfințenie trebuie păzit și ocrotit bunul obștesc: pășunea comună, pădurea, biserica, școala, grădina de... casa satului, biblioteca publică, drumuri, pomii de pe marginea drumurilor.

Cetățeanul român aduce multe nenorociri asupra țării și asupra sa însuși, prin faptul că nu respectează și nu ocrotește bunul obștesc. El taie din pădurea comună, cu ridicata, în afară și peste dreptul lui, numai să nu-l prindă. Taie și unul și altul, hotește. Din pădurile comunale date prin reformă, un sfert cel puțin sunt prădate până acum prin jafatul în avutul comun.

Pășunile comunale sunt slab îngrijite, și numai de silă, sub amendă. Casele comunale școlile bisericile, sunt lăsate cu acoperișul spart până ploaie în ele. Alții din pepinierii sunt furati cu patimă. Arborii de pe lângă drum sunt încreștați cu securea sau cu rânii mari, despuiați de coaje.

Nerespectarea bunului obștesc e izvor de sărăcie pentru toți. Când n'o mai fi pădure comună, când pășunea va fi pădure de spini, când edificiile comunale nereparate la timp vor trebui făcute din nou, greutatea va fi tot pe acela. sau pe copiii lor, cari au făcut pagubă.

Dela „Astra“

Semne bune

În Rusia bolșevică oamenii caută pe Dumnezeu

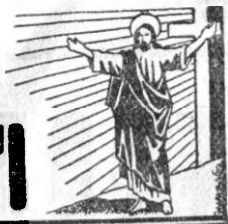
Un popor fără Dumnezeu încă n'a văzut nimenia și ceea ce spuu bolșevicii, că ei au detronat pe Dumnezeu din sufletul și viața poporului rus, este un neadevăr.

Din întâmplările mărunte de fiecare zi se poate vedea că poporul caută pe Dumnezeu și se întoarce la El.

Așa într'un sat din ținutul Șmolensk, povestește o gazetă comunistă, într'o zi a poposit un negustor de mărunțiguri. Negustorul era însă un preot și care pe lângă aște, ace și alte lucruri avea și toate celea trebuicioase pentru a putea sluji. Când s'a aflat aceasta, în sat a fost mare bucurie. Țăranii, cari n'au mai avut preot de mulți ani, l-au rugat să le boteze copiii. Numai la o singură moșie au fost botezați 18 copii între 1 și 15 ani.

De acest botez au știut și învățătorii și conducătorul satului cari n'au luat nici o măsură ca să-l împieduce.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Veșnicia

Zilnic ne rugăm fiecare, sfârșindu-ne rugăciunile cu »acum și pururea și-n vecii vecilor«. La biserică auzim totdeauna aceeași lăcheiere a tuturor rugăciunilor, și cu toate acestea atât de rar ne gândim la acel »vecii vecilor«, la acea veșnicie sau eternitate, către care mergem cu pași repezi unul fiecare dintre noi. Că de ar fi un singur om în lume care să trăiască, uitat de moarte cum spune povestea, dela începutul lumii până astăzi, ași înțelege pentru ce nu ne prea gândim la veșnicie. Am zice poate în sufletul nostru: »chiar eu poate să fiu fericitul care să trăiesc în veci! Așa însă, că toate cimiterile sunt pline, că zilnic mor atâția, că oamenii peste o sută de ani sunt cu adevărat corbi albi — cum de ne gândim totuși atât de rar la acea veșnicie care este și există și pe care cu toții, cei ce ne-am născut, vom gusta-o odată.

Ce este veșnicia?

Măsură dela casa în care te afli acum un milion de kilometri și încă n'ai ajuns la steaua cea mai depărtată de noi. Iară dela această stea încolo mai sunt încă milioane de alte stele pe cari le află cu ochanele lor astronomii. Și aceste sunt de milioane de ani tot acolo. Oarecândva însă și acestea au avut o altă formă, unii spun că o formă de glob de foc, care se învârtea cu o repeziciune uimitoare împrejurul axei sale. Dar și acest glob de foc a avut un început și anume dela Dumnezeu. Așadar înainte

cu sute de milioane de ani Dumnezeu era și după alte miliarde de ani Dumnezeu va fi, și toate aceste miliarde de ani sunt înaintea lui ca o clipită. Asta ar fi o icoană slabă a veșniciei.

Văzut-ai vreodată marea? Te uiți la ea, se pierde în zare și, colo la zeci de kilometri, și-se pare că se ridică în fața ta un munte suriu-albăstriu. Iar dacă te duci pe mare departe, de numai vezi pământ, jur împrejur de tine nu vezi decât nemărginitul. Acelaș lucru și pe câmpia Bărăganului. Ori încotro te uiți, numai câmpie, nici un deal nu-ți împiedecă ochii, numai câmpie într'una. Marea și câmpia mare a Bărăganului îți dă o închipuire de nemărginit, de veșnicie.

O zi fără seară, o noapte fără dimineață, o afunzime fără fund, o înălțime fără capet, o mare sau o câmpie fără sfârșit, un început fără sfârșit, un sfârșit fără început, un râu care curge tot în sine fără început și fără sfârșit, toate acestea ne pot da o iconiță palidă și veștedă a veșniciei.

Mergem spre veșnicie

Viața noastră, începută odată, nu se va mai sfârși nici odată. Ea este un râu care curge în sine însuși, o mare fără sfârșit, o câmpie fără margini, o afunzime fără fund.

Fericire ori nefericire? Asta-i marea întrebare pe care trebuie să ni-o punem fiecare. Amândouă însă atât fericirea cât și nefericirea la care vom ajunge vor fi fără sfârșit.

Despre fericirea aceasta continuă spune sf. Ioan Evanghelistul la Apocalips 22, 5: »Și noapte nu va mai fi, și nu au trebuință de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le va fi lor lumină și vor împărăți în vecii vecilor«.

Despre nefericirea ca și despre fericirea la care vom ajunge odată, după moarte, spune Mântuitorul: »Cerule și pă-

mântul vor trece, dar cuvintele mele nu trece« (Matei 24, 35).

Dela tine atârnă, ce soarte vei avea bună ori rea: »De vei vrea, vei fi fericit și credința și vei face cele plăcute. Pus-a înaintea ta foc și ori la care vei vrea, vei tinde mântul« (Cartea înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirach 15, 15—16).

Tu ce-ți alegi? Moartea veșnică sau viața veșnică? Răspunde până ai că veni-va vremea când nu vei mai putea nici răspunde, fiindcă te vei afla în fericire ori nefericire.

Dumnezeu știe, câte ceasuri, câte minute și câte secunde mai ai până la moarte care este poarta veșniciei.

Tu oare pe care cale vei merge: cea dreaptă ori pe cea stângă?

O doamnă mare a murit nu de mult. Era destul de credincioasă, dară în viață plăcea să-și petreacă. Ea se spovedea odată. Preotul i-a pus, din urmă mărturisire întrebarea: »Întâmpla dacă ai muri în păcat de moarte?« Doamna i-a răspuns, că l-ar chema pe preotul s'o deslege. Iată însă că a murit pe neașteptate, fără de a mai avea timp să-l cheme pe preot. Unde este ea acum? În rai ori în iad? Fericit sau nefericit dacă este în purgător!

Un cărturar de seamă a spus odată vedindu-se la un preot: »nu-mi pot spune că cerul este veșnic«. Preotul i-a răspuns: »Prieten, nu eu, ci D.-Voastră trebuie să dovediți că iadul nu este veșnic, că cerul este rai nici iad. Puteți-o dovedi această?« Și domnul, gândindu-se la această întrebare, după câteva zile a venit la preot și, după 54 de ani de viață păgânată, atunci s'a spovedit mai întâi.

Tu ce-ți alegi, raiul ori iadul?

O fată frumoasă, ajunsă în stare de bătrânețe în fața unui om de nimica, care s'o necinstească, și-a rupt limba cu un șurub și apoi a scuipat-o în fața ispititorului.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Buna Vestire

Iar dacă a sosit plinirea vremii,
Trimis-a Domnul prin Gavril solia,
În Nazaret, cetatea Galileii,
La Precurata Vergură Maria.

Intrând la dânsa, îngerul îi zise:
— »Te bucură, Marie Precurată;
Cu tine-i Domnul. Binecuvântată
Ești tu între muieri...« Dar o surprinse
Această minunată salutare
Și se 'ntreba: »Ce o să fie oare...?«

Dar îngerul adaugă: »Nu te teme!
Azi s'a 'mplinit mult așteptata vreme
Aflat-ai har la Dumnezeu și iată,
Vei naște fiu și-l vei chema Isus;
Acesta va fi mare și-al lui tată
E Cel Preasfânt! — Și-i va fi dat de sus
Să 'mpărțească 'n veci în a lui Iacob
Mărită casă în scaunul lui David...«

Dar vorbele acestea o uimiră,
Căci se știa curată și fecioară!
De-aceea 'ntreabă: »Cum va fi aceasta?
Eu nu cunosc bărbat!« Misterul iată-l,
Gavril îl tălmăcește: »Peste tine
Spiritul Sfânt va coborî, iar Tatăl,

Te va umbri cu darul Său — și sfântul
Născut din tine fi-va așteptatul
Mântuitor — Emanuil Cuvântul.
Căci toate sunt la Domnul cu puțință...«

Cu gândul dus departe, peste zări,
Rămase-o clipă 'n tainici frământări...
Apoi cu glas tremurător, de cântec,
Duios răspunse: »Iată servitoarea
»Lui Dumnezeu; după cuvântu-ți, fie...«
Și îngerul s'a dus cu bucurie,
Răspunsul ei Stăpânului să-l ducă.

Iar Precurata Vergură Maria,
Căzu 'n genunchi, în sfântă rugăciune...

Traian Râmleanu

Acasă

Dela cruce, de unde se desfac drumurile, și până 'n sat nu-i mult, dar când vii de departe, urcușul și se pare greu și cărarea nesfârșit de lungă. Și Ion al Florii venia tare de departe și era frânt de cale.

Când a ajuns în deal, amurgia. Lumina se se cernea domol în pulberea roșiatică a înserării, petep de fire aurii desprinse din caiere nesfârșite de nori. În zare se împleteau ceame de dealuri pe cari inverzia iarba. Omul se opri să se odihnească. De-acum nu mai avea mult de mers. În vale se întindea satul. Cărăriuina cobora șerpuiind printre vii și pomaturi, tăindu-se drept în ulița

mare care duce la biserică. Alături de drum venia casa lui și el o căuta acum din mers de acoperișuri noi ce se iveau înaintea

Casa lui? Sau a altora? În 20 de ani când a plecat din sat, se schimbă multe. Era fost într'un sfârșit de vară. Era căsătorit curând și trăia bine cu nevasta. În sat erau grânele și era pace și liniște, când venia așa de-odată vestea că s'a pornit bătaia.

S'a dus și el cu ceilalți, fără să știe. Într'o învălmășală pe mulți i-au prins. Rușinea atunci n'a mai știut nimic de ai lui. Au fost niți pe drumuri lungi, ce străbăteau câmpii sfârșite, și n'au fost opriti decât în fundul râului, la niște mine de cărbuni. Ani au trecut și ei nu s'au mai putut întoarce. Revoluția a prăstiat și le-a închis și mai mult drumurile. Departe de țara lor și fără nici o cale, mulți s'au stins. Dorul de casă și întoarcerea chinuit și pe el mult. Iernile erau mai albe. Țineau mult cu viscole și friguri mari. Învârtejită de vânt era purtată zile în zile pustietățile de ghiață fără de hotar.

Veniau primăverile cu flori și lumina cu paseri ce sosiau din depărtări mari și primăvară era o trezire a dorințelor lui. Vedea Ardealul cu holde aurii, cu muntele vineții, albînd în zare. Revedea Târnavă nând ape tulburii între dealuri acoperite și livezi înflorite de pruni. Chemări adăugate niau cu fiecare primăvară și în șuierul simția plânsul celor rămași. — Și într'

Tu ce ai face într'astfel de împrejurări? Te-ai lăsa târlit ori târlit spre iad?

Pune-ți această întrebare și răspunde ea. În forma aceasta poate îți vei putea găsi calea spre rai, spre veșnicia fericită.

Părintele Iuliu

Scrisoare plugarilor

Învățături putem scoate din plugărie. Ea este cinstea și mândria plugarilor. — Cum trebuie să fie dragostea pentru pământ a plugarului nostru

Ogoarele, d-acum, vă așteaptă să veniți aici, cu plugurile voastre, în fiecare dimineață. O iarnă întregă, mereu, v'au așteptat. Acum, e vremea, cea mai potrivită să vă duceți, ce pilde și învățături, tâlcuitoare de viață și moarte, puteți scoate din lucrarea pământului vostru, atât de drag. Cine dintre voastre, plugarilor, nu vrea să știe lucrul acesta? Pe înțelesul lui, cel strămoșesc și bun, înțeleg.

În primul rând, lucrarea aceasta a pământului însemnează viață deplină! Nu numai aceea că acum, la acest început de primăvară, peste satul D.-Voastre, răsare, par'că, soarele mai tânăr și mai cald, ca în iarnă... și nici numai de aceea că încep să răsunete clopotele și codrile de cântecele feciorilor și bătrânilor călătore, sosite de pe alte meleci.

Și nici chiar de aceea că, munca, lucrarea pământului, nu poate fi ceva „mort”. Însemnează viață deplină, de oarece plugarul, de la sat, în ea dăce o viață „sufletească” înaltă! — Iată cum ar veni vorba asta: Plugarul nostru își sulfecă mânecele căminului, totdeauna cu gândul și ochii înălțați la Dumnezeu. Lucrul îl începe, totdeauna, cu crucea smerită. Rodul bogat în spical holdei de aur îl dăruiește de la Dumnezeu. De aceea pentru el munca „sufletească” e o binecuvântare, nu un blestem sau o rușine.

Ploile prea multe cari li potrezesc să-și facă în brazdă, vânturile cari li ruginesc și usucă holdele, și seceta, pârjolul, pe el

nu-l revoltă, el nu se răscoală! — Ați auzit vreodată să facă plugarii grevă? Niciodată.

Bunăoară, munca unuia dintr'o fabrică, nu-i din dragoste cu cerul; e doar un contract cu stăpânul lui. El face grevă dintr'un fel de ură dreaptă și bună, fiindcă stăpânul li stoarce și fură, pe nedrept, mădava din oasele lui, rodul din pânțelele femeii lui, pâinea și viața copiilor săi... Urgia vine și pe capul bietului plugar. Însă el simte și știe că — bunăoară — trănietul care li face scrum munca lui de o vară întregă, e pedeapsa cerului, pentru păcatele lui. Nu blestemă și nici nu ridică pumnul, strâns ca o măclucă, spre înălțimi, ci se închină cucernic... Când ploile nu mai conțin, ori seceta seacă izvoarele, el, plugarul, se închină, adună tot satul și în frunte cu praporii bisericii și cu popa, se duc să se roage, la îmbucătura hotarelor. Nu se revoltă. Dimpotrivă, după urgie și pârjol, își face o cruce mai largă, largă cât câprioara umerilor lui lași, prinde în palme coarnele plugului mai vânos și mai harnic, ca niciodată.

Plugarul își începe, întărește din când în când, și gata lucrul câmpului cu praznice și sărbători. — Sărbători în cari își primenește nu numai cămașa și ograda, ci și sufletul!

Iată de ce am spus că lucrul pământului, în primul rând, e pentru plugar viață deplină, sufletească...

În al doilea rând, e singura mândrie și cinste ce li-a mai rămas. La oraș el, astăzi, e înșelat și batjocorit. Deși se mai spune că el e „talpa țării”, (așa, cu un surâs care dă de bănuț). Gândiți-vă ce s'ar putea întâmpla dacă într'o bună zi plugarul nostru ar fi alungat, cu jandarm, dela coarnele plugului? Dela singura lui cinste ce o mai are astăzi...

Gândiți D.-Voastre că ar mai crede cineva dela oraș, că el, plugarul ar mai avea și atunci, despoiat și de această cinste, ar mai avea în piept, însă, un Dumnezeu și un suflet de om?!

Dragii mei, nu vă mai îmbătați cu vorbe și cu apă rece!

În al treilea rând, e meșteșugul cel mai de lipsă.

Gândul acesta e așa de lesne de văzut și

priceput, încât nici nu mai trebuie spus... (De aceea plugarul odată îmbătrânit în el, nu cu trageri de inimă li lasă, ci numai silit de alte necazuri și ispite. Chiar și atunci, când a îmbătrânit alt meșteșug, se gândește cu plăcere la câmp, la glia lui strămoșească, așa ca la o dragoste, de demult, din tinerețe, astăzi apusă...).

În al patrulea rând, dragostea asta a câmpului și munca lui e oglindă evanghelică! Arată cât a rodit cuvântul Evangheliei în sufletul plugarului nostru. Găsim, dacă cercetăm, în sufletul lui comoara Scripturii, întreagă sau numai pe jumătate?

Gândiți-vă: copilul se naște cu această dragoste a codrului, a pământului. Un mare învățat francez spunea că se naște copilul, chiar și cu meșteșugul câmpului, pe care nu trebuie să-l mai învețe, fiindcă-i știe încă din sânul mamei sale. Bine, dar a spune numai atât, e un gând copilăresc și tare sucit. De oarece dragostea de pământ, crescută în el, cu timpul, poate deveni sălbatecă, de păgân... care îl va îndemna să fure pe aproapele său; să părăsască, cu drept, pe frate și părinți; săucidă pe vecin, Doamne ferește...

Iată așa arată oglinda evanghelică; să știți că n'ați avut mult folos de Evanghelia, dacă și printre D.-Voastre se întâmplă astfel de urciuni. Ea n'a rodit rod bogat, sufletească, din cer.

Nu numai Evanghelia este în stare să facă din dragostea aceasta sălbatecă, o dragoste sfântă, bună... Evanghelia altoește în ea dragostea de Dumnezeu, de milă și dreptate. — Dragoste care întinde mâna, inima și avutul său de aproapele lipsit.

Gândiți-vă creștinii la Avram, din Sf. Scriptură, care a împărțit pământul cu Lot, fratele său... li spunea: „...dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă apuci tu la dreapta, eu voi apuca la stânga”. Iată pildă înțeleaptă de urmat. (Geneză, 13, 9).

Să nu ne mirăm deci, iubii plugari, de ce Hristos îndeamnă, că de va părăsi cineva afară de părinți, de surori, soție, și: „holdele, pentru numele meu, va moșteni viața de veci” (Mat. 19, 29).

Cornel Rus

mai putut răbda. A plecat el cu doi tovarăși pe părțile Săliștei.

Flămânzi și alungați, umblând mai mult decât ziua, după doi ani de zile, au aplecat la Nistru.

Furișându-se printre străji, noaptea au înțeles să treacă. Au fost simțiți însă și tovarășii prinși, iar el împușcat, și așa rănit a venit acasă.

... De ani de zile acesta i-a fost visul, să aplece să moară acasă. ...A stat mult așa privind în sus și, când s'a ridicat, se inserase și odată cu răcoarea se făcuse frig. Incepea să picure întâi ploaie, apoi tot mai grăbit. O ploaie rece, amestecată cu fire de sarea mieilor și învârtejită de vânt.

Imprăștiată în văzduh veniau aduse pe unde zăuț glasuri domeale de clopote și sunete de toacă. Era în Joia Paștilor. Pe cărările dintre pruni, Ion cobora încet în bătaile reale inimei, năpădit de aduceri aminte.

În sat se aprindeau lumini. Pela toate case se vedeau lucind mici ca scânteele în întunecul nopții. Liniștea începea să stăpânească și doar câinii spărgiau tăcerea proaspătă ce se întindea pretutindena.

La poarta casei se opri. Prin sat nu-l simțea nimeni, dar simțea așa o teamă ca să între. El a întâmpinat lătrat de câine nici la poartă și nici în curte. În casă era lumină, dar nu se auzea vorbă. A bătut încet și a intrat. La vatră era un bărbat și o femeie. Când li-a spus că

văzut, s'a uitat lung la noul venit, la barba lui mare, începu să strige „Ioane, Ioane, noi te credeam mort”, și galbenă ca de ceară se prăbușit.

Cu ochii în lacrimi, Ion privia ca pierdut la copiii mici ce plângiau lângă mama lor, înfricați de streinul din prag.

În el simțea că s'a prăbușit ceva tare scump și drag, la care ținea nespuse de mult. Își vedea năruite toate speranțele. Era uitat și socotit mort. Cei de aici își croiseră o nouă viață, pe care el venia s'o tulbure.

Avea în suflet așa ca un gol mare. Simțea că el, mortul, nu mai are dreptul să turbure din lumea lui de umbre liniștea celor de aici.

S'a desprins domol din prag și, ca gonit, fugi din casa lui spre poartă în drumul mare.

...În noaptea aceea câinii au bătut eu îndârjire la hodăile din „Valea Mică”. Măraiau înfricați și se izbeau lătrând spre șirele de paie. Spre ziuă când ploaia s'a mai ogoit și s'a mai luminat puțin, a plecat Petru dela boi să vadă ce-i.

Intins pe paie zăcea un om învinețit de frig, aproape mort. Dus în casă, n'a mai vorbit și spre amiazi muri.

Nu li-a cunoscut nimeni. În sat li-se părea unora că seamănă cu Ion al Florii, dar nu mai aveau pe cine întreba. Părinții lui muriseră de mult, iar Ana, nevasta lui, era pe moarte.

Cimitirul satului nu-i bogat și nici nu-i frumos. Nu vezi decât cruci simple de lemn, negrite de poli și arșiță și pe cari vremea

a prins mușchi. Poteci nu sunt, iar iarba crește înaltă, presărată cu flori de ciuboțica cucului și trifoi sălbatic.

Prunii și merii sunt deși. Primăvara, când sunt înfloriți, în ei cântă privighetori și jos pe morminte pasc mieii.

Proaspăt tăiat în țelina verde se ridică un nou mormânt. Din pădurea de fagi și goruni de pe dealul din față un creștin milostiv i-a cioplit o cruce, de care o mână de fată a atârnat o iconiță c-o Preceastă ce plânge și câteva fire de busuioc. Lângă el nu se oprește nimeni plângând, doar vântul nopții izbînd în ramuri de prun, poartă în tîuitul lui plînsul unui părăsit și uitat.

„Am ajuns acasă”. Așa a suspinat ușurat un Chinez bătrân de 80 de ani, când a primit sf. botez din mâinile misionarului catolic P. Onick. Aceasta o dorise el de mult. Era doar unica țintă a sufletului său neliniștit și însetat după lumină și adevăr. A colindat o mulțime de religii păgâne, a trecut la protestanți, dar nu s'a liniștit. Iar când a ajuns să cunoască adevărul religiei creștine, atunci a avut de luptat cu propriii lui copii, cari s'au împotrivit ca el să treacă. Totuși a învins, și sufletul lui drept s'a liniștit, căci se gălise pe sine însuși. — Și noi, cari am avut fericirea să ne naștem în adevărata biserică a lui Hristos, să fim „acasă”, cât de departe suntem uneori cu sufletul de părintele nostru și rătăcim pe meleaguri străine.

CUM STA LUMEA SI TARA

Impotriva bolșevismului — Alte procese la Moscova — Zile de grele încercări pentru Europa — La poarta lumii a bătut din nou războiul — Lupte grele în Spania și China

Desființarea asociațiilor evre-ști comuniste

Pentru a pune capăt propagandei comuniste la noi în țară, autoritățile au hotărât desființarea tuturor asociațiilor evrești, dovedite că făceau comunism.

Așa a fost desființată asociația „Hehalutz“, „Hahalutz“ sau „Halutzini“, cea mai răspândită asociație evrească din România.

Această asociație era influențată ca să pregătească pe tinerii evrești pentru ridicarea statului iudeoesc din Palestina.

În sânul ei însă numai școală și dragoste pentru Palestina nu se propovăduia. Cu totul altceva visau dascălii și hahamii cu perciuni și pistol pe față. Ei visau un răi bolșevic, așa ceva ca în Spania și Rusia și de aceea făceau cea mai aprigă propagandă bolșevică.

Au fost descoperiți însă la timp și desființați, iar dascălii și elevii trimiși în judecata consiliului de război.

Odată cu aceasta s'au închis și taberele de muncă și coloniile evrești, cari erau tot atâtea școli pentru bolșevism.

Nebunia proceselor la Moscova

După terminarea vestitului proces din săptămâna trecută — în care au fost osândiți la moarte 18 din fruntașii revoluției de odinioară, iară doi, între cari și vestitul comunist român Rakowski, la câte 20 de ani de muncă silnică. — Stalin a poruncit ținerea unor noi judecăți.

Setea lui de sânge nu s'a potolit. Din zi în zi își teme tot mai mult domnia și viața.

Raportul pe care i-l-a înfățișat comisarii de siguranță Jejev, arătându-i nesiguranța și desordinea din armată, i-au cătrănit și înfricat și mai mult.

Vinovați i-a socotit pe toți marii conducători ai armatei, pe cari i-a și arestat și tras în judecată, în frunte cu vestitul mareșal Bluecher.

După aceasta, cine știe ce i-se mai năzărește lui Stalin, și pe întinsul Rusiei vor urma alte procese și alte osândiri la moarte.

Intre Polonia și Lituania

Încă nici nu se liniștiseră lucrurile după alipirea Austriei de Germania, și Europa a trecut din nou prin grele și mari frământări. Popoarele se jucau cu focul și suflau ca vâl-vătala să fie cât mai mare.

De data asta cearta a fost între Polonia și Lituania. Le-ar fi urmat însă repede și vecinele lor, Germania și Rusia, și apoi uraganul odată declanșat ar fi cuprins din nou întreaga Europa.

Lituania este o țară mică, așezată în părțile de miază-noapte ale Europei, la încrucișarea drumurilor dintre Germania, Rusia și Polonia.

Ea s'a declarat țară de sine stătătoare, în 1918, după prăbușirea împărăției rusești și a și fost recunoscută de Rusia bolșevică în 1920.

Dela început, în trupul micii Lituanii, sângerău 2 răni, cari au fost un continuu prilej de neliniște pentru ea și pentru întreaga Europa. Una a fost chestiunea orașului și ținutului Memel, mult poțtit de Germani, și alta chestiunea orașului Vilna pe care și-a fost ales-o de capitală și care îi fusese răpită de Polonia încă din 1920.

De atunci ea a și rupt orice legătură cu Polonia și între aceste două țări, vreme de aproape 20 de ani, s'a purtat un război fără arme, care era să isbucnească zilele trecute într'un adevărat război însă. Un soldat polonez a fost împușcat pe graniță de către soldații Lituaniei. Lucrul acesta a trezit vîl nemulțumiri în Polonia.

În 17 Martie aceasta a și trimis un ultimatum (o provocare) Lituaniei, prin care-i cerea, ca în vreme de 48 ore să reia legăturile cu ea și acestea până la 31 Martie să fie deplin restabilite. În acest timp, trupe poloneze puternice și bine înarmate au fost îngrămădite la granița Lituaniei, gata să treacă și să facă dreptatea pe care o cred. Se putea aștepta ca Polonia să fie urmată de Rusia, și mai ales de Germania, care atîta ar fi așteptat ca să ocupe Memel-ul, în schimbul căreia să primească coridorul Danzig atît de râvnit de nemți și care îi desparte de Prusia Orientală.

Zilele erau grele și peste Europa a suflat iarăși vînt de război.

Din fericire însă lucrurile n'au ajuns până aici. Lituania a primit cererile Poloniei, a re luat legăturile cu ea, și aceasta a asigurat-o de tot sprijinul și ajutorul ei.

Otto de Habsburg și Anschlussul

Alipirea Austriei de Germania a supărat foc pe Otto de Habsburg, prințul moștenitor al tronului Austriei. El tot mai credea că roata norocului se va schimba odată și el va ajunge să domnească. Prin această alipire însă și-a văzut spulberate toate nădejdiile de domnie.

Austria după Anschluss

În Austria și Germania se lucră acum la deplina unire între ele. Vechiul parlament german a fost desființat și s'au hotărât noul alegeri pentru un parlament al tuturor Germanilor, în care să fie și Austria reprezentată.

Cei cari sunt socotiți potrivnici acestei uniri, sunt arestați cu toții. Unii dintre ei n'au mai așteptat să fie arestați, ci, dacă au putut, au fugit peste graniță, ori și-au făcut singuri seama.

A fost o adevărată boală de sinucideri, care a cuprins pe foștii conducători ai Austriei de altădată. Astfel, se spune, că fostului vicepreședinte al Austriei, maiorul Fey care s'a omorît cu întreaga familie sa, i-au urmat mulți alții, între cari se amintește profesorul Gastaw Bayer și vestitul doctor Oppenheimer.

Mare supărare și scârbă a produs însă Anschlussul în Evreimea Austriei și a Vienei, care trăia destul de bine pe acolo și acum

când simte că-l arde pământul de sub și încearcă să pătrundă în alte țări.

În curând și această lovitură grea biata Europă, care a făcut atîta vînt în uitate. Sunt alte lucruri tot așa, sau po grele, cari neliniștesc țările Europei care se îndreaptă atențiunea tuturor.

În China se dau ca crâncene lupte

De unde înainte Chinezii era în toate fronturile, acum s'au organizat și ei să reziste Japonezilor și în Shaasi au și reușit să câștige unele. Petru a înfrînge rezistența Chinezilor, Japonezii au adus trupe noi, pe cari le-au îngrădit de-a lungul Fluviului Galben.

Pe frontul Tentsin Pakeu se dă crâncenă bătălie dela începutul războiului coace.

Japonezii înaintează cu greu căci Chinezii și-au aruncat în luptă cele mai bune trupe și munițiuni.

Înaintarea națională în Spania

Felul, cum se desfășoară luptele în Spania, arată că sfârșitul războiului este și că biruința va fi de partea naționalistă dacă în cele din urmă nu se va mai arde vr'o mare putere, care să schimbe tot lucrurilor.

Naționaliștii înaintează fulgerător în toate fronturile. Un mare număr de prizonieri, 10 000, și un însemnat material de război a căzut în mâinile lor.

Namai pe frontul Aragon, naționalistii au ocupat 400 de sate și au cucerit o suprafață de peste 3000 kilometri, cu o populație de 160.000 oameni.

Orașul Barcelona a fost puternic bombardat de aviația naționalistă în mai multe rânduri. Numărul celor morți este foarte mare, trece de 2000.

Adunarea învățătorilor în comuna

După o întrerupere de 6 luni, reuniunile culturale ale învățătorilor și-au reluat munca.

Învățătorii Cercului No. III au ținut o adunare, duminică 13 Martie, în comuna Ștefănești.

După terminarea sfintei liturghii, învățătorii s'au îndreptat spre școală, unde au ținut prima ședință conferențiată dl inv. Spineanu și dsoara Oiteanu.

La ora 2 s'a ținut ședința publică pentru popor, cu un program bine ales și interesant pentru asemenea ocazii. A conferențiat d. Danca G., Bîla despre: „Suferințele Românilor foarte mult a plăcut sătenilor și conferențiată d. Breda, Căpîna despre „Lucrările de primărie ale sătenilor“. Programul școlar condus de d. Spineanu Ion s'a compus din recitări de poezii și cântece. A plăcut mai mult publicului recitarea poeziei: „Santinelă Română“, de către Vasile Vasile cl. V-a a stors admirația tuturor.

După cântarea „Imnului Național“ de către d. Alimpie Costea a mulțumit domnii învățători, pentru reușita programului, și a spus: „a nu ne ocoli și cu altă ocazie“.

Corespondent

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți preț abonamentului la foaie!

Să fim drepți

despre ocupația de căpetenie a poporului nostru, plugăria. — Cum se face plugăria la noi cum se face în țările luminate ale apusului — Pregătirea plugarilor de acolo — Cine face plugărie luminată la noi. — Să primim și să învățăm ce-i bun și dela străini.

V.

Noi Românii nu ne putem lăuda cu înțelepturile strămoșilor noștri dela Roma. Strămoșii noștri erau mari constructori, mari zidări, de edificii, drumuri, poduri și alte lucrări minime. Pe unde străbăteau legiunile (regimentele) romane, răsăreau în urma lor drumuri bune, sate și orașe, din cari multe au rămas până în ziua de azi. Și nu numai în Italia, ci în Franța, Spania, Belgia, Germania, Britania, Africa, Peninsula Balcanică, Asia Mică, Ungaria. Chiar și în părțile noastre se văd și se descoper, ba ici, ba colo, rămășițe din construcțiile romane de odinioară: urme de întărituri (fortificații) militare, temple, teatre și de alte lucrări, nemăcinate de dantele vremii. Ne întrebăm cu tot dreptul, că osre ce se va vedea din clădirile noastre de azi, ce se va vedea din ele peste 2000 de ani? (când vor avea vechimea, ce o au astăzi construcțiile romane). — Poate praf și cenușă!

Dintre toate ocupațiile, poporul nostru nu a avut mult a îmbrățișat și îmbrățișează plugăria. Nu zicem nimic. Așa i-a plăcut. Așa i-a plăcut. Fie voia și plăcerea lui.

— Dar cum își face el plugăritul?

— Cum a apucat dela părinți. Iar părinții dela părinții lor și așa mai departe. Iar plugăritul din tată în fiu mai mult ar fi rămas muncă trudită și amărită, cu vite și unelte simple, dacă în lumea asta nu s'ar fi născut și ardeva oamenii, cari să fi arătat că și lucrarea pământului se poate face mai ușoară, dacă crezi nu numai cu puterea, ci și cu mintea; și nu numai cu picioarele, ci și cu capul. Țăranul român, de capul lui, nu ar fi făcut nici un progres în plugărit; ar fi rămas tot plugar scormonitor de glie, pe vecii vecilor, dacă oamenii cu învățatură, din toate părțile lumii civilizate (Italia, Germania, Anglia, Franța, America etc.) nu ar fi inventat (născocit) unelte mai bune de plugărit și mașini agricole de toată minunea, cari ușurează și fac mai cu spor agricultura.

Ce mare deosebire este între sporul unui țăran fruntaș, care toată ziua ține coarnea plugului tras de 4 boi și între sporul unui plug cu autotractor, pe care îl conduce un șofer șezând la cârmă și duhăind ca un domn! Dacă țăranul fruntaș, cu truda lui, a servitorului și a celor patru boi, poate ara un iugăr la zi, autotractorul ară cel puțin 10 iugăre, mai bine și mai pe odihna omului, căci vite nici nu trebuiesc.

Cine nu cunoaște deosebirea dintre imblătitul cu mâna și imblătitul (treeratul) cu mașina (motorul)? — Mașina par'că înghite snopii, unul după altul, și-ți varsă grăul ales gata în saci. Cu mâna (imblăcelii) te năcăjești săptămâni întregi, până bați câteva sute de snopi pe arie.

Astăzi popoarele cele mai înalțate în agricultură sunt Danezii și Olandezii, din țările lor Danemarca și Olanda.

Olanda e țara grădiniilor și a florilor. Danemarca e țara fermelor producătoare de vite și porci, cârnăni, slănină și unt, găini și ouă. Totodată țara cooperativelor de export, căci tot prisosul de carne, slănină, unt și ouă se vinde în Anglia.

Dar în același timp, toți Danezii și Olandezii sunt știutori de carte, sunt oameni cu

învățătură, absolvenți de liceu și de școli agricole, comerciale, industriale etc.

La noi, dacă absolvă cineva 4 clase gimnaziale, nu se mai întoarce la lucrul câmpului. Ba chiar și absolvenții de școli agricole mai de grabă se imbulzesc la oficii de Stat, decât cât să-și înființeze vr'o întreprindere productivă, de mică. Nu e mirare, că apoi ne vin *grădinarii bulgari*, fără nici o școală, ci numai cu hărnicia stăruitoare, și sgonulesc câștiguri frumoase, luând în arândă unele locuri dela Români, de pe cari proprietarii lor nu sunt în stare să câștige aproape nimic, sau prea puțin.

Ba, lucru curios. Deocamdată nici Românii cu multă școală de agricultură nu fac mare ispravă. Cel mai mulți râvnesc, și dăușii, spre oficii plătite de Stat, începând de pe la ministere până la profesori și diurniști la școli agricole. Posturile de directori și inspectori sunt foarte atrăgătoare și dorite. Sau cel puțin, posturile de profesori: adecă să tot învețe pe alții ceace nu fac ei.

Așa am ajuns la lucrul de necrezut, că moșii românești din cele mai bune conduse, cum ar fi a d-lui Vlad din Bobâlna (lângă Orăștie), a d-lui Barbu din Sâncel (lângă Blaj), a d-lui Valcu din Turdaș (lângă Uioara) și altele să nu fie conduse de diplomați ai Academiei de înalte studii agronomice, ci de proprietarii lor, înzestrați cu bun simț practic, gospodăresc, fără „înalte“ studii teoretice (pe hârtie). Chiar în Geosgiu, unde Statul are o școală inferioară de agricultură, țăranii mai de grabă se minunează de lucrările de model ale sasului Friedrich, absolvent al școlii inferioare de agricultură din Mediaș, decum se îndeamnă să-și prelucere pruneele, merele, perele la uscătoarea sistematică a școlii, cum prea puțin sunt la noi în țară.

Așa suntem dela fire: mai degrabă admirăm inițiativele și lucrările unor oameni privați, singuratici, decât cele ce se fac din partea Statului. Despre Stat spunem totdeauna că e ușor să facă lucrările cutare și cutare, căci nu le face din buzunarul propriu, ci din dări încasate dela oameni muncitori. Mai greu se trudește și asudă bietul om singuratic, pe care nu-l ajută nimeni decât Dumnezeu și iscusința proprie. Ba alții i-l ar spăsa, cu invidia iar Statul cu dări.

Vedem dar, că în progresele agricole, noi Românii nu ne putem lăuda cu nimic, cu toate că majoritatea poporului nostru se ocupă cu lucrarea pământului și creșterea vitelor. Am fi rămas tot la modul de scormonire a pământului de pe timpul lui taica Traian, dacă nu um fi învățat câte ceva dela neamuri mai iscusite decât noi.

Să cercetăm alte ocupații îmbrățișate de țăranul român, d. e. zidăritul, morăritul.

În zidărit, par'că nici nu am fi urmașii strămoșilor romani.

Dela colibe și bordee, dela case de bărne acoperite cu pae și stuh, sau cel mult dela case de piatră prinse cu lut și acoperite cu pae, nu am fi progresat în vecii vecilor, dacă nu am fi învățat dela alții, că lutul se poate preface în cărămidă și olane (figle); că amestecul de var și nisip leagă mai bine părășii decât lutul etc. Nu mai vorbesc de ciment și beton, cari sunt invenții mai nouă, tot dela popoare mai luminate decât noi.

Tot așa, în morărit am fi rămas la amărăltele mori de apă, sau chiar la rîjolele de păsat, dacă învățați englezi, germani, francezi, italieni — cu orașe mari — nu și-ar fi inventat mori mecanice, cari să macine vagoane de grâu în 24 de ore, alegând făina după calitatea și cernând-o gata.

În părțile noastre, înainte de război, una din cele dintâi mori mecanice a înființat-o

banca „Agricola“ în Hunedoara, dar astăzi s'au deprins și țăranii români a-și înființa mori de aceste și le merge foarte bine, fără să-le trăznească prin mînte a toca în cap pe proprietarii străini, cari mai de demult au mori de aceste.

Necum să-le răsplătim cu rău, dar trebuie să fim recunoscători concetățenilor noștri străini, că putem și ne îndeamnă să învățăm multe lucruri bune dela ei, cum vom vedea în alt articol.

Gavril Todica

Misionar creștin omorît de Indieni în Peru (America)

Dela început biserica a urmat poruncii, dumnezeescului ei întemeietor, de-a vesti evanghelia tuturor neamurilor.

Apostolilor și propovăduitorilor neînfricați din primele veacuri le-au urmat misionarii cei cu inima arzătoare de vâpala dragostei dumnezeiești. Oamenii cari și-au lăsat case, părinții o viață liniștită și domoală și au luat bățul și traista pribegiei, pentru a vesti pe Hristos până departe în inima pustiarilor nesănătoase și sălbatice.

Sfârșitul vieții lor e trist și dureros, căci de cele mai multe ori cad răpuși de acela pe cari îi caută în dragostea lor mare și vreau să-i încreștineze. Și sunt mulți acești eroi ai dragostei creștine. Numărul lor sporește cu fiecare an.

Nu demult, în toamna anului 1937, indienii din Peru au omorît un misionar creștin, pe părintele Iosif Arnaldo. Înainte de moarte l-au chinuit în mod îngrozitor, apoi l-au tăiat trupul în bucăți, pe cari le-au aruncat în râul Madre de Dios.

Ridicarea satului prin cooperajie

În paginile acestei gazete am scris adeseori despre cooperajie.

Însuși cuvântul cooperajie, care este cuvânt latinesc ne arată că ea este o lucrare făcută împreună, pentru cel ce înțeleg să muncească și să se ajute.

Cooperajia s'a născut din această nevoie de-a se ajuta pe care o simțeau 28 de țășători bătrâni și săraci cari s'au întovărășit pentruca să-și poată procura cele trebuincioase vieții.

Din sărăcia lor, la anul 1843, se pune baza unei asociații de felul acesta numită de ei „cinstiții ploaier din Rochdale“, după numele orașului unde se aflau.

Pentru înfăptuirea frumosului lor gând s'au obligat, ca din sărăcia lor, să strângă un capital, pentru a-și putea procura cele trebuincioase vieții. Astfel, săptămânal ei strâng câte 2 peni (bani englezești) sau 25 bani de ai noștri, numai și numai ca să arete marilor negustori din vremurile acelea, că vor putea duce la bun rezultat gândul acesta.

Nu peste mult își deschid prăvălia într-o stradă numită a Broaștelor, unde se așează, în pivnițele unei case, prima lor prăvălie, de unde și cumpărau toate cele trebuincioase, cu mult mai ieftin ca dela negustori.

Sămânța aruncată de ei acum 95 ani, mai ales la ei în țară a adus roade cu sutele, alătura de roadele aduse de cooperajie în toate celelalte țări, printre care ne numărăm și noi.

Peste această asociație numită cooperajie au trecut mari și multe necazuri, din care însă a ieșit bine, datorită marilor oameni de bine.

În timpurile noastre cooperativele au avut de suferit mult de pe urma crizei, ce abia a

trecut. Azi, după ce țara a căpătat o nouă așezare de liniște și muncă, cărmuitorii noștri caută modul, cum ar putea să ridice la ade-vărata lor valoare cooperativele, prin cari se va putea schimba și viața satului românesc.

Pentru ducerea la bun sfârșit a acestui gând, a început o nouă așezare a tuturor cooperativeelor, dătătoare de viață nouă pentru satul nostru.

Nu peste mult delegații Băncii Naționale vor cutreera satele românești, pentru a cerceta situația fiecărei cooperative de credit sau bănci populare. Aceasta se va face ca să le poată face împrumuturi, cari sunt atât de trebuincioase vieții satelor noastre.

Banii se vor da de către Banca Națională cu procente mici băncilor populare, care o să-i împărțiască țăranilor pentru înzestrarea lor cu vite, semințe sau unelte agricole.

De bună seamă că în felul acesta, sătenii își vor putea cumpăra cele trebuincioase agriculturii, având la îndemâna lor banii de lipsă, dați în condițiuni ușoare.

Mărețul plan de ajutorare a țăranilor prin băncile populare nu peste mult se va înfăptui pentru binele, folosul tuturor și al țării. Acolo unde banii sunt bine întrebuințați, roadele lor în curând se vor arăta spre mulțumirea tuturor.

Se va schimba fața satului, viața gospodarilor, felul de muncă al pământului, calitatea semințelor puse în pământ, rasa vițelor și modul de prețuire sau valorizare a produselor agricole, și atâtea altele, pentru că banca populară de aici înainte va fi izvorul dătător de puteri noi pentru toți țăranii.

În felul acesta se va sălăși în satul nostru românesc o viață de bunăstare, spre mândria locuitorilor și a cărmuitorilor țării noastre.

Acolo unde este muncă cinstită și credință în Dumnezeu și secerișul este bogat!
Olimpiu I. Barna.

Moartea unei adevărate mame

În ziua de 28 Februarie a. c. a trecut la celea veșnice în comuna Lăscud, jud. Târnava-Mică, Aneta Bogdan n. Valea, mama alor 15 copii, din cari 9 sunt în viață.

Născută în 1873 în comuna Lăscud, în 1889 se căsătorește cu Teodor Bogdan. După o viață adevărat creștină, sufletul ei se îndreaptă spre ceruri, pentru a-și lua răsplata dela dreptul judecător.

Înmormântarea a avut loc în ziua de 2 Martie 1928, săvârșită fiind de preoții: Nicolae Deac din Șomoșteinic, Dumitru Pop din Giuleș, și Dumitru Moldovan preotul local.

Sicriul a fost purtat pe brațele celor 8 feciori ai decedatei, până când a fost lăsată în pământ. În urma acestei morți rămâne: un soț, 9 copii, 9 verișori și 39 nepoți și nepoate în viață.

Fie-i somnul lin și partea cu dreptii!

Vârsta păsărilor

Păsările sburătoare, dacă nu toate, cel puțin o mare parte din ele trăiesc foarte mult lată ce spune despre vârsta păsărilor un mare învățat australian Muerttheth. Dintre toate păsările, aceea care trăiește mai mult este lebăda. Ba, unele lebade „negre” din Australia trăiesc de multe ori și trei sute de ani. Vulturul atinge lesne suta de ani și se întâmplă adeseori ca șolmul să trăiască tot pe atâtea. Corbul moare la optzeci de ani, iar papagalul trăiește 150 de ani.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Din Blaj. Joi, 24 Martie, ora 6 d. m. a avut loc în sala festivă a liceului de băieți din Blaj, conferința păr. Adhemar Petru Merckx, despre Sf. Tereza de Pruncu Isus. — Duminică 27 Martie, după terminarea sfintei liturghii, va conferința dl prof. Iosif Frollo, directorul ziarului „Farul Nou”, din București.

Pregătiri sufletesti. Fiind o mare binefacere pentru suflet exercițiile spirituale, I. P. S. Dr. Traian Frențiu al Orăzii-Mari, a înființat, în amintirea surorii D.-Sale, o fundație a exercițiilor spirituale pentru doame și domnișoare. În anul acesta se vor ține două cursuri de exerciții. Întâia dela 26—30 Aprilie, iar a doua dela 30 Iunie — 4 Iulie. Doamnele și domnișoarele, cari doresc să ia parte, se vor anunța episcopiei din Oradea, până în Sâmbăta mare. Costul încartuirii este de 400 Lei.

Impotriva lui Hristos. Ura bolșevicilor împotriva lui Hristos este cât se poate de mare. Statuile, icoanele și bisericile Lui le stărmă și le dărâmă. Un singur lucru doresc ei, ca împăratul Hristos să nu mai revină, acolo, de unde ei cred că l-au izgonit. „Nicio mișcare împotriva bisericii, scrie o gazetă bolșevică, nu poate fi destul de puternică”. Pentru ei religia este răul cel mai mare și trebuie dusă cea mai crâncenă luptă împotriva ei.

Cel mai bătrân arbore din lume este un smochin din insula Ceylan (o bucată de pământ lângă Asia). Despre el se spune că are vr'o două mil și două sute de ani. A fost sădit în anul 288 înainte de Hristos. Arborele este cunoscut sub numele de „bo” și este socotit sfânt de locuitorii din țara aceea. La el vin să se închine în fiecare an mil de oameni din părțile acelea. În jurul trunchiului sunt construite numeroase altare.

Un sat întreg în flăcări. În zilele trecute a izbucnit un puternic foc în comuna Podoleni din județul Neamț. Focul a luat naștere dela vatra din curte a unui gospodar și s'a întins cu o repeziune uluitoare în întreg satul. După patru ceasuri de sforțări supraomenești sătenii, ajutați de jandarmi și pompieri, din oraș au putut să oprească focul. An ars din temelii 21 de gospodării și alte 15 au suferit pagube mari. Un copil și mai multe vite au fost arse de vii.

A dormit 865 de ore. Soția unui funcționar din Sârbia a dormit fără întrerupere, vreme de 865 de ceasuri. Ea a adormit în 5 Februarie și nu s'a trezit decât în 19 Martie. Toate încercările medicilor de-a o trezi în această vreme n'au izbutit. S'a trezit ea singură, fără să-și dele seama că a dormit atâtea vreme.

Unde duce beția. La bine și la fericire cu siguranța că nu. Își nimicește viața, te aruncă la ocnă sau te face de râsul tuturor. Numai te cruțești, de ce este în stare să facă un om când a beut cu'n păhar mai mult decât trebuia. Inginerul C. Costescu din București, întorcându-se într-o dimineață dela un chef, fiind și cam afumat a intrat pe nepoșite în camera vecinei și cunoscutei sale, dșoara Ni-

colau. Cum și aceasta venise tot dela trecere și era și ea în vole, nu l-a prins i-a cerut să iasă afară. Supărat, inginerul plecat dar s'a întors repede cu un vas cu zină, pe care l-a aruncat tot pe vecină i-a dat apoi foc. Nefericita domnișoară cuprinsă în întregime de flăcări. La stria ei au sărit ceilalți vecini cari au stănat ea însă a rămas cu răni mari, cari Dumnezeu știe, dacă n'or duce-o în groapă.

Dela Camera de Muncă — În ziua de 29 Martie 1938 se va ține o ședință publică, în localul Camerei din Arad, Reg. Ferdinand, pentru darea în chirie a tamentelor din imobilele proprietatea Camerei de Muncă din Arad, Sfânta Ana, Pă. Deva, Orăștie, Abrud și Dicioșanmărtin, cari doresc să liciteze, vor depune odată oferta și 5% din prețul ce l-au oferit.

Cartea spiritelor. Cea mai mare a făcut-o în Anglia și în lume apariția „Cartea spiritelor”. Cartea conține povestirile diferitelor spirite cari apar în vechile castele angliei. Se știe că englezii sunt foarte superșioși și pretatindena văd la strigoi și diavoli din cealaltă lume. Aproape în fiecare casă cred că apar umbrele celor morși, mai ales ale celor cari au fost omorâți.

În Rusia se închid ultimele biserici. Utimele lăcașuri de închinare și cune de pe întinsul Rusiei bolșevice se închid pe zi ce merge. Nu că n'ar mai fi credință dar că așa vreau cei mai mari, cari au deșertat războiul lui Dumnezeu și creștinismului. În zilele trecute poliția din Minsk a închis ultima biserică ortodoxă, care mai era în acea regiune. Totuși poporul nu se lapadă de credință, ca pe vremea primilor creștini, se adună în rugăciuni prin cimitire și locuri părăsite.

O haltă de lupi atacă doi săteni. În seara zilei de 16 Martie doi săteni din comuna Bran, pe când se întorceau cu câră dela Brașov, au fost atacați în apropierea orașului de o numeroasă haltă de lupi, ce leștă din pădurea de lângă drum. Spre norocul lor în acest timp a venit un autobuz, la vederea căruia lupii s'au speriat și-au apucat codrul.

Și-a recăpătat vederea după douăzeci de ani. Acum 20 de ani, în vremea marelui război, americanul Amos Morris, a pierdut mas orb în urma exploziei unei granate. Însă nu și-a pierdut nădejdea de-a se vindeca și a cruțat ban după ban până ce și-a strâns o avere bunicească. După douăzeci de ani, banii strănși s'a arătat din nou doctorilor, rând să-l vindece. A fost supus unei operații grele, care însă a reușit de minune și bietul om și-a recăștigat vederea. Când și-a deschis ochii prima oră ochii, după douăzeci de ani orbie, a rămas uimit de schimbările făcute în această vreme.

Pentru șoferii bețivi. Se știe că mulți nenorociri de automobil, ciocniri, călcări, răsturnări și altele s'au întâmplat din cauza șoferii cari conduceau mașinile erau beți. Pentru a-i vindeca de acest nărav care le primește duiește viața și a lor și a călătorilor, poliția din Santa-Ana din Canada s'a gândit să-le dea o pedeapsă cu totul originală. Poliția va vopsi cu roșu automobilele tuturor șoferilor condamnați pentru beție, ca să se aștef cunoscăți. Ei n'au voie să-și mai mearsească automobilele în apropierea călătorilor, ci la cel puțin o jumătate kilometru părăte.

Pentru ridicarea plugarilor

Dela improprietărire până acum plugăria noastră a trecut prin numeroase și mari greutăți, datorite tocmai lipsei ei de organizare. Azi, când treg trecutul spinos s'a natezit prin marea lege conversiunii, când proprietatea agricolă a fost tărită prin lege, gândul celor mai mari a fost bunăstătirea agriculturii, sprijinirea și ridicarea alături de agricultura țării luminate din Apusul Europei. Două sunt mai ales relele de cari suferă plugăria țării noastre, lipsa de unelte și vite bune pentru muncă și lipsa de piețe de desfacere, unde țăranul să-ți vândă pe un preț bun produsele sale.

A produce mai mult la jugăr și mai bun, nu poate prin uneltele slabe pe cari le are plugăru român în gospodăria lui. A vinde apoi pe un preț de nimica, silit de nevoi, toate produsele sale, înseamnă să îmbogățești pe negustorul jidan și să-ți dai în toată vara stă la umbră și nu în arșița soarelui și să-ți dai lui întreg prinusul muncii tale.

Prin noua lege a Creditului Agricol se va începe însă capăt acestor rele ce-au încovoiat greuneri bietului plugar. „Institutul Național de Credit Agricol“, înființat nu de mult, înseamnă o nouă zodie de înflorire a ogorului nostru și a înțelegerii noastre plugării.

Până acum agricultura țării noastre, și în special mica proprietate, n'a câștigat încă nimic din ajutorul Statului.

Industria în schimb a fost sprijinită mult. Pe lângă numeroasele măsuri de ușurare ce i s'au luat, a primit ajutor de la Stat sub formă de împrumut cu dobândă mică, așa că a putut să trăiască și să se dezvolte și ca dovadă e faptul că a plătit întotdeauna muncitorii cu de trei ori mai mult decât un muncitor de pământ.

Pe cap de muncitor, într-o fabrică, este investit un capital de 340.000 lei, pe când pe un muncitor de pământ nu vine decât un capital de numai 85.000 lei.

Venitul ce-l dă țăranul nostru în urma muncii sale este de 5.200, pe când muncitorul din fabrică produce 40.400 lei. Deci, datorită mașinilor, care lucrează alături de el, un muncitor din fabrică produce un câștig de 8 ori mai mare ca un muncitor de pământ.

De aici se poate vedea limpede că plugării noastre numai atunci vor putea produce mai mult și mai bun, când vor avea toate uneltele trebuincioase, cu cari să se ajute în munca lor. Noi azi avem azi însă un plug la 18 jugăre de pământ, o răpă la 19 jugăre, o rarită la 70 jugăre, o coasă la 8 jugăre, o sapă la 4 jugăre, o mașină de secerat la 1950 jugăre, o mașină de secerat la 100, treier la 1000 jugăre. — Suntem ultima țară din Europa care avem cel mai sărac inventar de unelte și mașini la pământul ce-l cultivăm. — În asemenea situație, de sigur vom produce numai pe jumătate bucate la jugăr, cât produce Belgia, Danemarca și alte țări din Apus.

Deci chestiunea înzestrării gospodăriilor cu unelte e de mare importanță și asta nu se poate rezolva decât prin intervenția statului, care astăzi are cu legea creditului agricol prin care orice plugăru, cultivator de pământ, are dreptul să se împrumute cu bani pe termen fixat prin lege.

Institutul Național de Credit Agricol astăzi dispune de un capital de un miliard, care se va măări până la 3 miliarde.

Prin băncile populare, Casa Rurală, Cooperative de credit și alte instituții, Institutul Național de Credit Agricol va putea împrumuta pe toți proprietarii până la 100 jugăre avere.

Împrumuturile se vor face pentru producție și exploatare. Țăranului care va face împrumut pentru ca să-și cumpere bucate, i-se dă un termen de 3—12 luni, în care timp va trebui să plătească suma împrumutată.

Se poate face împrumut pe termen de 1—5 ani pentru cumpărări de unelte (plug, grape etc.) sau vite.

Se poate face împrumut pe termen de 30 ani în cazuri de cumpărări de pământ sau comasări.

Împrumuturi se vor da și asociațiilor agricole pentru cumpărare de unelte și mașini.

Băncile populare din comunele: Ohaba, Boian, Șomoștelnic, Dumbrăveni, din județul Târnava Mică, fac deja împrumuturile felul arătat mai sus.

Împrumuturile făcute de acest Institut nu se pot folosi decât pentru scopul pentru care au fost cerute.

Prin organizarea și naționalizarea comerțului de cereale — formându-se cooperative de desfacere — pe lângă sprijinul creditului agricol — Statul rezolvă cea mai grea problemă a plugărimii noastre, care formează baza acestei națiuni.

Ing. Degan Augustin

Fel de fel

Cât poți trăi cu zeamă de roșii

Se poate trăi și doi ani numai cu sos sau zeamă de roșii. Așa spun doi vânători cari s'au întors dintr-o călătorie făcută în regiunile veșnic înghețate ale pământului. Acum doi ani, când au plecat, și-au dus cu ei mai multe lucruri de ale mâncării și două lăzi cu conserve de roșii. Mâncarea li-s'a gătat însă repede și au rămas numai pe roșii. La început acestea nu le stămpărau foamea, cu timpul s'au deprins așa de mult cu acestea, încât după un an de zile, când au întâlnit pe niște călători cari aveau de toate, ei s'au mulțumit să cumpere la roșii, cu cari au mai dus-o încă un an de zile. Amândoi s'au reîntors acasă deplin sănătoși.

Arborele călătorului

Prin Brazilia (America), insula Madagascar și Guiana crește un fel de arbore foarte interesant și folositor drumeștilor. Acest arbore are proprietatea de a îngreuna în cozile foarte lungi ale frunzelor sale, multă apă. E desigur o singură creștătură în frunza unui astfel de arbore și din ea curge un fel de zeamă foarte răcoritoare, în stare a potoli setea călătorilor însetați. Din această pricină, arborele a și fost numit arborele călătorului.

Gazete de mătăsă

Patria viermelor de mătăsă și a tuturor mătăsurilor este China și Japonia. Acolo hârtia este tot așa de scumpă ca și mătăsă, de aceea pentru a cruța pădurile de cari țara are lipsă, directorul unei gazete s'a gândit să-și tipărească gazeta pe mătăsă. Gazeta apare zilnic, în 25 de mii de exemplare, așa că acolo se cheltulește mătăsă nu glumă.

Pentru cei ce nu pot adormi

Se întâmplă uneori că oamenii, sănătoși altfel, nu pot adormi. Cauza este de regulă că au cinat prea bine și că au și beut vreo beutură bețivă, apoi că au cinat prea târziu ori că aierul din camera de dormit e stricat și că e prea cald. De aceea e bine să dormim, începând de primăvara până toamna târziu, cu ferestre deschise. Să grăjim însă ca să nu fie

curant și să nu răcim. Cel mai bun lucru este dacă deschidem o fereastră în camera a doua și o ținem deschisă ușă, ca să nu ne atingă aierul de afară direct.

Pentru a adormi sigur, trebuie să ne îngrijim ca atât beșica, cât și mațul gros să ne fie golite. Să bem înainte de culcare o ceașcă de lapte, o linguriță-două de miere de stup sau un măr. Foarte bine face cealul de odoleană ori bala caldă de picioare și de mâni, făcută în ceal de romonță timp de 10 minute.

Cărți nouă

Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus, șapte predici de postul mare, de Iuliu Mator. Blaj, 1938, 70 pagini, 6 lei.

Cele șapte cuvinte, pe cari Hristos le-a rostit pe cruce în chinurile morții, nu sunt numai cuvintele rostite de un om istovit de dureri, ci sunt și șapte minunate îndemnuri pentru viață.

Sunt ultimele lui dorinți și învățături izvorâte din nesfârșita lui iubire față de noi, și deaceia trebuie să cu atât mai mult urmate.

În cârtica de față, părintele Maior ne dă șapte minunate predici, având fiecare ca subiect câte unul din cuvintele rostite de Hristos pe cruce. Întreagă suferința lui Hristos, cu toate învățăturile pe cari trebuie să le scoatem din ea, este prezentată în mod înduioșător în această cârtică.

Mila, facerea destul pentru păcate, cinstirea părinților și creșterea copiilor, lăpădarea îngâmării și a lăcomiei, sfârșitul luptei și muncii lui Isus și ca încheiere o minunată predică despre rugăciune, despre necesitatea și foloasele ei sunt subiectele cari formează cuprinsul acestei cârticele. Acestea sunt însă și lucrurile de cari trebuie să se ocupe mai mult și acela care vrea să și înnoiască sufletul prin baia spovedaniei, deaceia și cartea poate fi socotită ca o minunată pregătire pentru luminatul praznic al Învierii Domnului.

În toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletului, ceea ce mai bine prin celirea „CĂRȚILOR BUNULUI CREȘTIN“ se poate face.

Citiți așa dară în postul mare:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți).

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cârtica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă, pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipde pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care tot creștinul are explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta cuminecătură, de care nu se poate lipsi nici

un creștin, care se cuminecă cel puțin odată la an, după cum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noi**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va citi fiecare creștin, pentru că numai citind această cârtică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

No. 14. **Tâlcul Evangheliilor din toate duminicile de peste an**, 57 de evanghelii sunt tâlcuite aici, stih de stih, pe larg și după cei mai de seamă scriitori bisericești. Iară la sfârșitul fiecărei evanghelii veți afla 3—4—5 învățături scurte cari se pot trage din evanghelia aceea. Lucrarea se extinde pe 356 pagini și costă abia 34 Lei.

No. 15. **Cârticica Mirilor**. Pe cele 67 pagini ale acestei cârticele e arătat, ce trebuie să știe logodnicii înainte de a se căsători. Fiecare preot, tată sau mamă ar trebui să-și cinstească credincioșii resp. feciorul sau fata de măritat cu această cârtică. Dar mai întâiu s'ocetească ei înșiși, ca să se convingă, ce mare binefacere este această cârtică pentru tinerime! Și e atât de feftină, abia 6 Lei, încât și cel mai sărac om o poate cumpăra.

No. 16. **Cârticica soților de căsătorie**, în care se arată tot ceace trebuie să știe soții de căsătorie despre divorț, căsătoriile mixte, piedecile dărâmatoare și împiedecătoare de căsătorie, apoi despre datorințele pe cari le au unii față de alții și despre creșterea copiilor. 84 pagini prețul 8 lei.

No. 17. **Cele 7 cuvinte de pe cruce ale lui Isus**. Șapte predici de postul mare scrise pe înțelesul tuturor. — 72 pagini cu 6 Lei.

No. 18. **Cum să ne creștem copiii**. Sfaturi pentru o cât mai bună creștere a copiilor, scrise după cei mai de seamă pedagogi moderni, pe înțelesul tuturor, în spirit creștinesc. — 84 pagini cu 8 Lei.

Publicație de licitație

Asociația învățătorilor din jud. Târnava-Mică vinde în ziua de 3 Aprilie 1938 ora 15, prin licitație publică două loturi de casă într'un singur corp cu suprafață totală de 2.000 m. p. situate în Blaj, Strada Grigorie Maior.

Licitatia se va face la fața locului pe bază de oferte scrise urmate de supraofertare verbală.

Informațiuni se dau la Revizoratul școlar Blaj.

Blaj, 21 Martie 1938.

Comitetul Asociației Învățătorilor

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 660—1937.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărei prin această publică că în baza deciziei No. G. 3564—1937 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Balu Ioan I. Ioan repr. prin avocatul Dr. Alexandru Vamoșiu din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 3800 lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 6 Aprilie 1938 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Lunca No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 gură și 4 cară de fân în valoare de 7200 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Dumbrăveni, la 12 Martie 1938.
988 (1—1) șef portărei FLEFLEA

De vânzare o vie cu o suprafață de $\frac{1}{2}$ jugher în dealul viilor Blajului.
informațiuni la ziar. 971 (1—1)

BATERILE DE ÎNCĂLZIT DURAOPTIMA sau senzaționalele „Baterii acumulatorie” sunt de o capacitate nelătecută și foarte economice. Nu necesită absolut nici o îngrijire sau încărcare. Durata lor de funcționare este aproape de 1 an. Cereți pretotdeauna la totl vânzătorii minunatele baterii DURAOPTIMA iar dela UZINELE DURA S. A. din Timișoara. Iămariri tehnice.

Judecătoria Mixtă Blaj secția Cf.

Nr. 1176—1937 cf.

Extract din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea „Albina” institut de credit și de economii, Sibiu contra urmărișilor Benchea Nicolae Roaba, Pala Partenie Iul Vasile.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Lupu circumscripția judecătoriei ocolului Blaj cuprinse în cf. a comunei Lupu Nr. coalei, protocolul cf. Lupu No. 179, 149 și 85 A + 1 ord. top. 374, 375 cu preț de strig. lei 1.500, A + 2 ord. top. 999, 1000 cu preț de strig. lei 300, A + 5 ord. top. 1161 cu preț de strig. lei 60, A + 6 ord. top. 1333 cu preț de strig. lei 75, A + 7 ord. top. 1356 cu preț de strig. lei 30, A + 8 ord. 1811, 1829 top. cu preț de strig. lei 1200, A + 9 ord. No. top. 2178, 2179 cu preț de strig. lei 300, A + 11 ord. No. top. 2707 cu preț de strig. lei 600, A + 15 ord. No. top. 3132 cu preț de strig. lei 300, A + 16 ord. No. top. 3290 cu preț de strig. lei 150, A + 19 ord. No. top. 3539 cu preț de strig. lei 150, A + 20 No. top. 3535 cu preț de strig. lei 150, A + 21 ord. No. top. 3604 cu preț de strig. lei 75, A + 22 ord. No. top. 3689 cu preț de strig. lei 75, A + 23 ord. No. top. 4075/1 cu preț de strig. lei 75, A + 1 ord. No. top. 319, 320 cu preț de strig. lei 3000, A + 2 ord. No. top. 460 cu preț de strig. lei 75, A + 3 ord. No. top. 462 cu preț de strig. lei 75, A + 4 ord. No. top. 517 cu preț de strig. lei 75, A + 5 ord. 573 top. cu preț de strig. lei 45, A + 6 ord. No. top. 736 cu preț de strig. lei 75, A + 7 ord. No. top. 797/1 cu preț de strig. lei 30, A + 8 ord. No. top. 984 cu preț de strig. lei 75, A + 9 ord. No. top. 1048 cu preț de strig. lei 75, A + 10 ord. No. top. 1097 cu preț de strig. lei 75, A + 11 ord. No. top. 1233—1235 cu preț de strig. lei 75, A + 12 ord. No. top. 1256, 1257 cu preț de strig. lei 75, A + 13 ord. No. top. 1288 cu preț de strig. lei 15, A + 15 ord. No. top. 1687 cu preț de strig. lei 45, A + 17 ord. No. top. 1902 cu preț de strig. lei 150, A + 18 ord. No. top. 1921 cu preț de strig. lei 30, A + 19 ord. No. top. 1960, 1976 cu preț de strig. lei 150, A + 20 ord. 2050, 2052 cu preț de strig. lei 150, A + 21 ord. No. top. 2261, 2262 cu preț de strig. lei 75, A + 27 ord. No. top. 2644 cu preț de strig. lei 75, A + 28 ord. No. top. 2664 cu preț de strig. lei 75, A + 30 ord. No. top. 3016 cu preț de strig. lei 75, A + 31 ord. No. top. 3266 cu preț de strig. lei 75, A + 32 ord. No. top. 3299 cu preț de strig. lei 75, A + 43 ord. No. top. 4003 cu preț de strig. lei 30, A + 34 ord. No. top. 4026 cu preț de strig. lei 75 pentru încasarea creanței de 6640 Lei capital și accesorii.

Licitatiunea se va ține în ziua de 11 Iunie
Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Aprilie 1938 ora 8 a. m. în localul ofi
Cf. jud. mixtă Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi date pe un preț mai mic decât ce întrec
țul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt da
depoziteze la delegatul judecătoresc 10
valoarea imob. prețul de strigare drept
ție, în numerar, sau să predea aceluiași
chitanța constatând depunerea, judecăto
prealabilă a garanției și să semneze cad
de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 18
21, legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel
a oferit pentru imobil un preț mai urc
valoarea cea de strigare este dator să
gească imediat garanția fixă conform
tului valorii prețului de strigare la aceeași
procentuală a prețului ce a oferit (§ 25
1908).

Dată, în Blaj la 3 Noembrie 1937,
Dir. Cf. ss. A BERAN judecător:
985 (1—1) ss. P TALP

Judecătoria mixtă Blaj secția

Nr. 3007—1937 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca „Albina” din Sibiu contra urmărișilor Ciorgovean Maria n. Ghenea, C Mihai No. 116, Goga Toader No. 124.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cergăul-mic circumscripția judecătoriei ocolului cuprinse în cf. a comunei Cergăul-mic.

Nr. coalei cf. Cergăul-mic No. 67 A + 1 ord. 3161, 317 top. în val. de lei 200 cu preț de strig. lei 150, A + 24 ord. 661, 662 top. în val. de lei 600 cu preț de strig. lei 450, A + 25 ord. 3041/805684 a parte din pășun mun în val. de lei 20 cu preț de strig. lei 10, cf. No. 258 A + 3 ord. 738/1 top. în val. de lei 10 cu preț de strig. lei 7.50, A + 1246/1 top. în val. de lei 10 cu preț de strig. lei 7.50 cf. No. 398 A + 1 ord. 737 top. de lei 400 cu preț de strig. lei 300, A + 248 A + 2 ord. 738/2 top. în val. de lei 400 cu preț de strig. lei 75, cf. No. 524 A + 152—155 top. în val. de lei 200 cu preț de strig. lei 150, cf. No. 591 A + 1 ord. 117/12 top. în val. de lei 2000 cu preț de strig. lei 1500 pentru încasarea creanței de lei capital și accesorii.

Licitatiunea se va ține în ziua de 11 Aprilie anul 1938 ora 10 a. m. în localul al Cf. a Jud. Mixtă Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi date pe un preț mai mic decât ce întrec
țul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt da
depoziteze la delegatul judecătoresc 10
valoarea imob. prețul de strigare drept
ție, în numerar, sau să predea aceluiași
gat chitanța constatând depunerea, jud
rește, prealabilă a garanției și să semneze
dițiunile de licitație (§ 147, 150, 170,
LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel
a oferit pentru imobil un preț mai urc
cât valoarea cea de strigare este dator
tregească imediat garanția fixată conform
centului valorii prețului de strigare la a
parte procentuală a prețului ce a oferit
XLI. 1908).

Dată în Blaj la 20 Iunie Decembrie
ss. Beran dir. cf. Judecător ss. Dr. 986 (1—1)